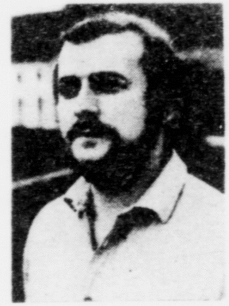
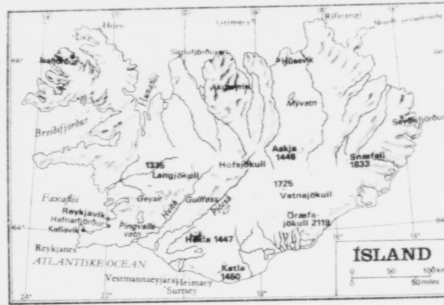

IDNSÝNING

19/8-4/9
Í LAUGARDALSHÖLL
FELAG ÍSLENSKRA IDNREKENDA 50 AFA

Jan Müller,
blaðmaður
á idnaðarframsýning
í Reykjavík

Teir vilja vera sjálvbjargnir!

Íslendingar hava ein sera fjöl- táttaðan ídnað

— sum sigst vera kappingarförur við inn-
fluttar vörur

Tá tú sum fremmandur vitjar íslenska höfuðstaðin, hittir idnaðarfolk úr öllum Íslandi og hefur hafi til at siggja, hvat íslenskur idnaður í dag er fær fyrir at framleiða, so gerst tú ikki sárt bilsin... og hugtakin.

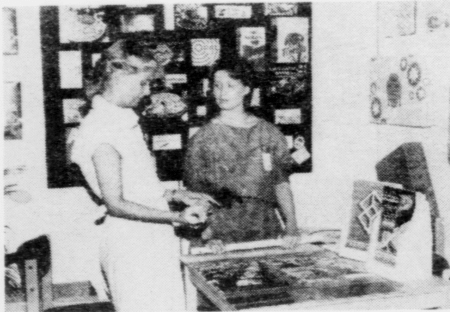
Her er alt frá vanligum góðgæti til elektroniskar maskinur. Frá möblum til liðug hú.

Nú er Ísland væl stórri enn Føroyar, so ein skal vera eitt sindur varðin við at gera ov skjótar sammetingar millum feroyskan og íslenskan ídnað.

Men eitt er tó vist. Tað er, at íslendingurin ynskir at standa á egnum beinum. Hann ynskir at royna hvønn møguleika sum býst — áðrenn hann gevur skarvin yvir.

Hvør skuldi trúð, at tað í Íslandi finnst fleiri virki, ið gera, komfýrar, lampur og aðrar elvørur!

Nú var kanska gjørt serliga nógv burtur úr hesi framsýningini í Laugar-

Tær báðar vóru á básinum hjá Kassagerðin, sum framleiðir embalasju o.a. Føroyingar keypa nógv hiðani

dalshöllini. Tí tað vóru liðin 50 ár, síðani íslenska ídnaðarfelagið varð sett á stovn.

Framsýningin var rættiliga væl bygd upp — men tyktist einum at vera í so »amerikansk«, um ein kann siga tað soleiðis. Her vóru alla staðni videotól at siggja, sum vistu og greiddu frá framleiðsluni á sjálvum virkinum. Tað kundi kennast í so óper-

sónligt.

Mótasýningarnar settu eisini sín serliga dám á eina slíka íslenska framsýning. Og íslendingum tykjast at dáma tær sera væl.

Tað er nú kanska heldur ikki so lógð, at so stórir dentur verður lagdur á júst mótasýningarnar, tí tær umboða ein í dag týðandi ídnað í Íslandi.

Teir mongu feroyingarnir, sum vitjaðu við Reykjavík í samband við framsýningina, umleið 50 í tali, finga samband við fleiri íslenskar fyrirtøkur. Tíðin vil so visa, um eitt samarbeiði fer at geva úrslit.

Sum tíðindamaður hjá Sosialinum nýtti ein høvi til at vitja teir ymsu básarnar og at tosa við fólk. Eisini varð farið út á okkurt virki í Reykjavíkarmráðinum at vitja.

Samanumtikið gav alt hetta einum varhugan av, at tað í dag er eitt sera stórt fyrirtaksemi innan íslenskan ídnað. Íslend-

Frá nú av og fram til jóla fer Tíðindablaðið Sosialurin at taka upp evni, sum viðgera íslenskt viðurskifti — serstakliga ídnað og viðurskiftini hjá ávisum pørtum av Íslandi — eitt nú Eysturlandinum.

Fyri tveimum mánaðum síðani var ein stór idnaðarframsýning í Reykjavík, har ein stórir partur av íslenska ídnaðinum varð umboðaður.

Úr Føroyum leitaðu nógv fólk sær til framsýningarnar fyri at vita, hvat ídnaðurin har hevur at bjóða okkum og hvat vit møguliga hava at læra av íslendingum.

Jan Müller, tíðindamaður á Sosialinum var eisini í Reykjavík í samband við framsýningina. Hann hevur gjørt fleiri samrøður við íslendingar um ídnað, um bygdamenning og mangt annað.

Vit fara tí hesar báðar næstu mánaðirnar at hava greinar í Sosialinum um hesar spurningar.

Hövuðsinnngongdin til stóru Laugadalshöllina

ingurin vil vera sjálf- bjargin og hann trýr eisini, at tað ber til, um bert vilji og evni eru tilstaðar.

Hesin hugsunnarháttur ger, at innflutningurin verður skerdur, og at nýggj arbeiðsplass taka seg upp.

Fiskivinnan hevur leingi nærur einsamall verið álitið, men í dag hevur ídnaðurin stóran týðning, og idnaðarfolk meta, at um ikki so langa tíð, so verður ídnaður at meta sum enn eitt álitið hjá íslendingum.

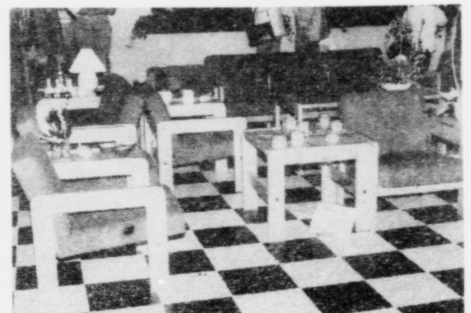
Slíkar spurningar hevur Sosialurin tosað við m.a. formannin í íslenska ídnaðarfelagnum, Viglund Þorsteinsson um.

Eisini hava vit tosað við umboð fyrri ídnaði á Eysturlandinum, við ein

av stjórnunum á sjálvum Menningarstovninum í Reykjavík og við fleiri onnur.

Tað venda vit so aftur

til í fleiri øðrum greinum ta tíð, sum restar av hesum árinum.

Og møblar og ymiskt úr leiri o.l. trýtur heldur ikki

Tær hava júst luttið í mótasýning. Nú siggja tær seg sjálfvar í video